

Sygn. akt VIRCa 136/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Ewa Błesińska

SR del do SO Jolanta Dzitowska (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Zapłatyńska-Bogusz

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. D. (1)**

przeciwko **W. D.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 31 marca 2015 roku

sygn. akt III RC 1017/14

Oddala apelację

Sygn. akt VI RCa 136/15

UZASADNIENIE

Powódka M. D. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego W. D., jako byłego małżonka na jej rzecz alimentów w kwocie 500zł miesięcznie za okres od sierpnia 2014r. płatnych do końca każdego następującego po sobie miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki.

Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wywodziła, że strony były małżeństwem w latach (...), kiedy postawa pozwanego w drastyczny sposób spowodowała rozpad ich pożycia małżeńskiego. Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny – Rodzinny wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2004r. wydanym w sprawie VIRC 2143/03 orzekł o rozwiązaniu małżeństwa przez rozwód z winy pozwanego. W wyroku rozwodowym nie orzeczono o alimentach na rzecz powódki.

Powódka po rozwodzie znalazła się automatycznie w niekorzystnym położeniu życiowym oraz jeszcze trudniejszej sytuacji majątkowej, a obecnie z uwagi na pogarszający się stan zdrowia popadać zaczęła w niedostatek, graniczący z ubóstwem. Pozwany natomiast – co zawdzięcza korzystnym okolicznościom, wynikającym ze stanu małżeńskiego z powódką, pozostaje w dobrej kondycji i sytuacji materialnej, posiada fach wykwalifikowanego posadzkarza –

glazurnika, przyznane świadczenia z tytułu emerytury wojskowej i wynagrodzenia za pracę wykonywaną w (...) na basenie. Jego miesięczne dochody kształtują się na poziomie nie mniejszym niż 3500zł.

Powódka podała, że pozwany w okresie małżeństwa zdobywał wykształcenie, zaś ona zajmowała się domem i dziećmi, skutkiem czego jej wykształcenie zatrzymane zostało na poziomie podstawowym. Po orzeczonym rozwodzie sytuacja materialna powódki znacznie się pogorszyła. Praktycznie pozostała bez wystarczających środków utrzymania, pracując na niskich stanowiskach zawodowych.

Atmosfera rodzinna i małżeńska nadwątlila siły i stan zdrowia powódki. Pozwany bowiem znęcał się fizycznie i psychicznie nad rodziną, czego rezultatem był wyrok skazujący W. D. z art. 207 § 1 kk na karę (...) pozbawienia wolności, z zawieszeniem wykonania tej kary.

W chwili obecnej powódka nie dysponuje żadnymi środkami finansowymi na koncie bankowym. Od trzech miesięcy korzysta ze świadczeń MUP w O., zaś przedtem przez 6 miesięcy przebywała na zasiłku chorobowym. Pozwany gnębi ją wciąż żądaniem opłat za wykupione przez siebie mieszkanie, stanowiące dorobek wspólny.

Niekorzystną sytuację majątkową i życiową powódki pogarsza dotkliwie zły stan zdrowia, określony orzeczeniem Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O., jako stan niepełnosprawności stopnia lekkiego.

Powódka nadmienila, że nie może liczyć na pomoc ze strony pełnoletnich dzieci, którzy podobnie jak matka znajdują się w trudnej sytuacji finansowej.

M. D. (1) oszacowała swoje miesięczne koszty utrzymania na kwotę 952zł, na którą składają się koszty utrzymania mieszkania - 672zł, leki - 50zł, spłata kredytu bankowego - 230zł. Powódka stołuje się okazjonalnie u osób znajomych i rodziny.

Pełnomocnik pozwanego W. D. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu przedstawił, że pozwany uzyskuje miesięczne dochody w wysokości około 2380zł tytułem świadczeń emerytalnych oraz około 1700zł z pracy na stanowisku konserwatora w A. – Galerii (...). Jest osobą schorowaną, która cierpi na zaburzenia nerwicowe neurasteniczne, choroby zwyrodnienia kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowym i szyjnym, otyłość oraz niedosłuch. W związku z dolegliwościami co najmniej raz na dwa lata kierowany jest na leczenie sanatoryjne, którego jednorazowy koszt plasuje się w kwocie 1500zł.

Pozwany zamieszkuje w O. z rodzicami, którzy wymagają jego opieki ze względu na zły stan zdrowia i podeszły wiek. Pomaga rodzicom przy pracach domowych, wozi ich do lekarzy. Ojciec pozwanego uzyskuje świadczenia emerytalne w kwocie 2000zł, zaś matce nie przysługują żadne świadczenia. Ponośi za swoje koszty utrzymania związane z zamieszkiwaniem u rodziców około 600zł miesięcznie.

Pozwany przedstawił, że pozostaje od 9 lat w stałym związku partnerskim i pomieszkuje u konkubiny w jej domu w B.. Wspiera partnerkę finansowo, gdyż ze względu na ciężki stan zdrowotny konkubina nie jest w stanie podjąć pracy.

Powódka zajmuje mieszkanie stanowiące własność pozwanego, który z tytułu wykupienia mieszkania zobowiązany jest do spłaty 5000zł rocznie.

Według pozwanego we wskazanym mieszkaniu oprócz powódki zamieszkuje córka stron E. D. wraz ze swoją córką. Nie ponoszą jednak żadnych należności wynikających z zamieszkiwania. Opłaty te ponosi wyłącznie pozwany, mimo tego, że został przez małżonkę pozbawiony prawa do korzystania ze swojej własności. Pozwany dochodzi od powódki kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania na drodze sądowej, a w konsekwencji przez egzekucję komorniczą. W takich sprawach wydano już dwa prawomocne wyroki oraz toczy się jeszcze trzecie postępowanie. Nadto powódka zainicjowała postępowanie o podział majątku wspólnego, które toczy się przed Sądem Rejonowym w Olsztynie.

Pozwany ostatecznie podkreślił, że powódka jest z zawodu sprzedawcą, pracowała w sklepach spożywczych, a następnie ponad 10 lat w I.. Córka stron ostatnie 7 lat przebywała za granicą w A., a po powrocie do Polski mieszkając z matką, prowadzi wspólne z nią gospodarstwo domowe.

Odpierając zarzuty strony powodowej pozwany podniósł, że nigdy nie był na utrzymaniu powódki. Kiedy otrzymywał żołąd, żona przebywała na zasiłku macierzyńskim. Pomimo starań pozwanego M. D. (1) nie kontynuowała wykształcenia, jak się okazało zataiła przed pozwanym fakt nie ukończenia szkoły zawodowej, co uniemożliwiało dalsze kształcenie.

Wyrokiem z dnia 31 marca 2015r. wydanym w sprawie o sygn. akt IIIIRC 1017/14 Sąd Rejonowy w Olsztynie w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich zasądził od pozwanego W. D. na rzecz powódki M. D. (1) alimenty w kwocie po 400zł miesięcznie, płatne do dnia 15 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 lutego 2015r. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi, koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł, zaś wyrokowi w części zasądzonej alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że rozwód pomiędzy stronami został orzeczony przez Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2014r. w sprawie VIIRC 2143/03, z winy W. D.. Orzeczenie to nie zawierało rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów.

Powódka mieszkała wówczas w mieszkaniu przy ul. (...) w O. przydzielonym pozwanemu przez (...), pozwany mieszkał u nowej partnerki. M. D. (1) pracowała w tym czasie w I., jako (...)z wynagrodzeniem 1010,13zł netto miesięcznie. W. D. pobierał emeryturę wojskową w kwocie 1902,24 netto miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2012r. Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie IC 129/12 ustalił, że M. D. (1) przysługuje prawo do zamieszkiwania i używania lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...).

Pomimo oddzielnego zamieszkiwania pozwany ponosił wszystkie opłaty związane z utrzymaniem mieszkania w którym mieszka powódka, następnie kwot tych dochodził od powódki na drodze sądowej. W dwóch sprawach wyroki są prawomocne i prowadzone są postępowania egzekucyjne.

W grudniu 2013r. M. D. (1) wystąpiła z wnioskiem o dokonanie podziału majątku wspólnego. W toku trwania tego postępowania strony częściowo wyzbyły się majątku wspólnego.

Umową notarialną zawartą w dniu 15 maja 2014r. strony sprzedały prawo użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...) o pow. 19 m² przy ul. (...) w O. z prawem własności osadzonego na nim garażu za kwotę 11000zł. Jednocześnie darowały nabywcom R. i A. Ś. udział wynoszący 1/80 części w prawie użytkowania wieczystego niezabudowanej nieruchomości będącej własnością Skarbu Państwa przy ul. (...) w O..

Następnie kolejnym aktem notarialnym zawartym w dniu 9 stycznia 2015r. strony darowały synowi Ł. D. prawo własności nieruchomości zabudowanej nr (...)położonej w M. gm. D. o pow. 1100m² z zaznaczeniem, że będzie ono stanowiło jego majątek osobisty. Ponadto W. D. przysługujące mu prawo własności lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w O. w udziale wynoszącym 1/2 sprzedał synowi Ł. D. i jego żonie za kwotę 130000zł, zaś w pozostałym udziale 1/2 darował Ł. D. do jego majątku osobistego.

We wspomnianym mieszkaniu nadal mieszka M. D. (1). Mieszka tam sama. Nie posiada majątku, ani oszczędności. Do 5 maja 2014r. pracowała w I., skąd zwolniła się z uwagi na warunki pracy. Zarabiała tam 1100-1800zł miesięcznie. Od 17 listopada 2014r. pobiera zasiłek przedemerytalny w kwocie 847zł i będzie go pobierała przez 7 lat. Nieodpłatnie zajmuje się dziećmi syna. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim.

W. D. otrzymuje emeryturę w wysokości 2380zł oraz wynagrodzenie za pracę w kwocie 1700zł. Wspiera finansowo konkubinę i jej rodziców. Część pieniędzy otrzymanych od syna za mieszkanie – kwotę 30000zł przekazał swoim

rodzicom, jako zwrot długu zaciągniętego na zakup kwatery. Co miesiąc robi rodzicom zakupy za kwotę 600-700zł. Rodzice otrzymują świadczenie w kwocie 2200zł. Pozwany posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności. W związku z dolegliwościami co 2-3 lata jeździ do sanatorium. Koszt każdego wyjazdu, to około 1200zł.

Sąd mając na uwadze, że małżeństwo stron zostało rozwiązane z winy pozwanego, opierając się na treści 60§ 2 kr i o uznał, że w sferze sporu pozostaje ocena, czy rozwód pociągnął za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej powódki.

Dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, że na skutek rozwodu doszło do pewnego pogorszenia statusu życiowego M. D. (1). Porównanie dochodów osiąganych przez strony wskazuje na istniejące w tym względzie znaczne dysproporcje. Sytuacja materialna pozwanego jest znacznie korzystniejsza od analogicznej sytuacji powódki i gdyby strony pozostawały małżeństwem, sytuacja materialna M. D. (1) kształtowałaby się zdecydowanie lepiej niż obecnie.

Sąd przyjął twierdzenia pozwanego dotyczące jego udziału w bieżących kosztach utrzymania rodziców, jednak nie podzielił podnoszonej argumentacji dotyczącej udzielania przez niego pomocy finansowej obecnej partnerce, a dalej jej rodzinie, jako osobom wobec których nie ciąży na pozwanym obowiązek pokrywania kosztów utrzymania.

Co do dokonanych przez strony darowizn Sąd uznał, że mienie, które było ich przedmiotem nie przedstawiało wartości, która mogłaby stanowić podstawę utrzymania powódki. Nadto czynność zmierzająca do podziału majątku była wynikiem porozumienia stron i próba jej wykorzystania przeciwko powódce rodzi podejrzenie o brak lojalności ze strony pozwanego. Zarzuty pozwanego co do rezygnacji powódki ze starań o ustalenie, że darowane mieszkanie nie było wyłączną własnością pozwanego nie zostały przyjęte, jako, że działanie powódki było korzystne dla samego pozwanego.

Reasumując, Sąd Rejonowy oceniając słuszność oraz rozmiar żądań powódki wziął pod uwagę nie tylko jej aktualną sytuację finansową, ale także okoliczność praktycznie dotychczasowego udziału pozwanego w kosztach jej utrzymania, jak również posiadane przez nią nadal pewne możliwości zarobkowe. Orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności nie pozbawia powódki możliwości podjęcia pracy dorywczej jak opieka nad dziećmi, czym zresztą zajmuje się nieodpłatnie.

Sąd uznał, że pozwany może wspierać byłą żonę alimentami w wysokości 400zł miesięcznie, które są adekwatne do jego możliwości materialnych, a wpłyną na poprawę sytuacji materialnej powódki.

Sąd uznał za uzasadnione zasądzenie alimentów od dnia 1 lutego 2015r. albowiem do stycznia 2015r. pozwany faktycznie opłacał mieszkanie zajmowane przez powódkę i tym samym zaspokajał jej potrzeby.

Apelację od wyroku złożył pełnomocnik pozwanego, zaskarżając go w części zasądzającej alimenty i nadającej orzeczeniu rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na:

- błędnym uznaniu, że rozwód stron pociągnął za sobą istotne pogorszenie sytuacji finansowej powódki, w sytuacji gdy M. D. (1) z własnej woli zrezygnowała z zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy oraz nieodpłatnie zrzekła się prawa do 1/2 udziału we własności mieszkania, które przysługiwało obojgu byłym małżonkom,
- ustaleniu, że pozwany powinien wspierać powódkę finansowo w kwotach po 400zł miesięcznie, przy jednoczesnym ustaleniu, że powódka ma możliwość podjęcia zatrudnienia dorywczego,
- błędnym ustaleniu, że sytuacja materialna pozwanego jest znacznie korzystniejsza od sytuacji powódki i gdyby strony pozostawały w związku małżeńskim sytuacja M. D. (1) byłaby znacznie lepsza niż obecnie, podczas gdy pozwany pomaga finansowo swoim rodzicom, jak również ponosi znaczne koszty związane z leczeniem sanatoryjnym, co czyniłby niezależnie od pozostawania w związku małżeńskim z powódką,

Nadto zarzucił Sądowi I instancji naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233§ 1 kpc przez całkowicie dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, która skutkowałą błędnym ustaleniem, że mienie darowane synowi przez powódkę oraz zrzeczenie się przez nią praw do lokalu mieszkalnego położonego w O. nie przedstawiało takiej wartości, że mogłoby stanowić podstawę jej utrzymania, podczas, gdy wartość udziału M. D. (1) wynosiła 130.000zł, a darowanego udziału w M. 15.000zł.

W związku z powyższym pełnomocnik pozwanego wniósł o:

1. Zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 31 marca 2015r. sygn. akt IIIRC 1017/14 i oddalenie powództwa.
2. Zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych za II instancję, ewentualnie
3. O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych za II instancję.

W ocenie apelującego powódka przez 12 lat od orzeczenia rozvodu nie uważała, że jej sytuacja materialna uległa pogorszeniu z powodu rozpadu małżeństwa i była w stanie utrzymać się samodzielnie. W czasie orzeczenia rozvodu pracowała i osiągała dochody pozwalające na zaspokojenie jej podstawowych potrzeb. Nieustannie zamieszkuje w nieruchomości będącej wspólną własnością byłych małżonków. Wynajmowała pokoje studentom. Pozwany ponosił koszty utrzymania mieszkania do jego sprzedaży. Powódka pracowała do 5 maja 2014r. zaś aktualnie otrzymuje zasiłek przedemerytalny.

Powódka według skarżącego znajduje się w gorszej sytuacji finansowej niż pozwany na skutek własnych działań i decyzji. Pozbawiła się części majątku darując go synowi. Nie znajduje się w niedostatku osoba niemająca dochodów wystarczających na pokrycie kosztów utrzymania, jeżeli jest właścicielem przedmiotów majątkowych, których zbycie jest możliwe i dostarczyłoby funduszy wystarczających na koszty utrzymania.

Powódka nie tylko może podjąć pracę w pełnym wymiarze, ale i ma możliwość uzyskania dodatkowych środków na utrzymanie przez podnajem pokoju w mieszkaniu, które nadal samodzielnie zajmuje.

M. D. (1) mimo uznania, że znajduje się w niedostatku wyzbyła się składników majątku o znacznej wartości, zaś Sąd Rejonowy błędnie ocenił, że nie mogły one być źródłem zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb.

Powódka M. D. (1) w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie, jako bezzasadnej i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przedstawiła, że podniesione w apelacji zarzuty nie znajdują odpowiedniego oparcia w zasadach poprawnej argumentacji i nie zasługują na uwzględnienie.

Powoływanie się przez pozwanego na okoliczność nieodpłatnego zrzeczenia się przez powódkę prawa do 1/2 udziału we własności mieszkania jest chybiony, albowiem takiego prawa rzeczowego powódka nigdy nie uzyskała, a o jego formalne przyznanie mogła co najwyżej dopiero walczyć w zajadłym boju z pozwanym. Faktem jest natomiast, że pozwany swój udział w mieszkaniu sprzedał synowi, osiągając zysk.

Powódka nadmieniła, że wykonuje już pracę dorywczą w postaci pilnowania wnuków, za którą to czynność może nieodpłatnie zamieszkiwać w mieszkaniu stanowiącym własność syna. Relacje te mają charakter wewnętrznie – rodzinny i nie mogą być podstawą oceny możliwości zarobkowych powódki. Pokoju w mieszkaniu, z przyczyn oczywistych powódka wynając komukolwiek nie może.

M. D. (1) podniosła, że fakt ponoszenia przez pozwanego kosztów sanatorium świadczy tylko o dysproporcji w położeniu materialnym stron. Powódki bowiem mimo istniejącej potrzeby zdrowotnej, nigdy na takie leczenie nie było stać.

Fakt braku rozstrzygnięcia o alimentach w wyroku rozwodowym, nie przesądza o możliwości ich zasądzenia w przypadku zmiany sytuacji, a tak zdarzyło się w przypadku powódki. Przez lata podejmowała ona próby samodzielnego pokonywania przeszkód bytowych, lecz aktualnie samotnej kobiecie brakuje sił i zdrowia na dalsze zmagania z trudnościami życia w niedostatku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej, jako niezasadna podlegała oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego ustalenia faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy poczynione przez Sąd Rejonowy są właściwe. Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego. Wynikające z tej analizy wnioski są logiczne i spójne, przekonywująco uzasadnione. Wskazują na to, że obecna sytuacja M. D. (1) uprawnia ją do alimentów od byłego męża.

Apelacja nie zwiera argumentacji, która rozważania tego Sądu mogłaby podważyć, a sprowadza się do polemiki z prawidłowymi ustaleniami i wyciągniętymi z tych ustaleń wnioskami.

W uzasadnieniu apelacji skarżący koncentruje się na wykazaniu braku niedostatku po stronie powodowej, zapominając o przesłankach obowiązku alimentacyjnego z art. 60§ 2 kr i o omówionych w uzasadnieniu Sądu Rejonowego.

Podkreślenia wymaga, że przesłanką wspomnianego obowiązku nie jest niedostatek, a istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego. Z kolei przy ocenie, czy pogorszenie sytuacji małżonka niewinnego ma miejsce należy brać pod uwagę warunki materialne tego małżonka, jakie miałby, gdyby drugi z małżonków spełniał należycie swoje obowiązki i małżonkowie kontynuowali pożycie (Uchwała Sądu najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. IIICZP 91/86 OSNC 1988/4/42). Istota polega na porównaniu każdorazowej sytuacji materialnej małżonka niewinnego z położeniem, jakie istniałoby, gdyby rozwód nie został orzeczony. Nie ma tu znaczenia, czy alimenty zostały orzeczone w wyroku rozwodowym.

Sytuacja zawodowa M. D. (1) od rozwodu orzeczonego ponad 10 lat temu zmieniła się o tyle, że nie pracuje, pobiera zasiłek przedemerytalny. Rezygnacja z ciężkiej pracy fizycznej przez kobietę z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności, wymagającej odpowiednio przystosowanego stanowiska do pracy, nie świadczy o działaniu ukierunkowanym na zasadność roszczeń alimentacyjnych wobec byłego męża. M. D. (1) przez ponad 10 lat starała się samodzielnie zaspokajać potrzeby.

Z całą pewnością należy przyjąć za Sądem Rejonowym, że rozwód przyniósł istotne pogorszenie sytuacji materialnej M. D. (1) która już tylko własnymi siłami musi ponosić koszty utrzymania i radzić sobie w sytuacjach życia. Gdyby małżonkowie zamieszkiwali nadal wspólnie, to skutek połączenia dochodów, sytuacja materialna powódki byłaby znacząco lepsza. Wniosek ten jest tym bardziej uprawniony, że strony posiadały majątek wspólny w postaci kilku nieruchomości, między innymi mieszkanie, które obecnie stanowi własność rodziny syna stron i w którym powódka zamieszkuje.

Wysokość zasądzonych świadczeń jest właściwie wyważona, z uwzględnieniem możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Nieuzasadnione są zarzuty skarżącego, jakoby Sąd w sposób niewłaściwy ocenił sytuację finansową i zdrowotną pozwanego. Ekspozowana przez niego konieczność utrzymania rodziców i leczenia sanatoryjnego była przez Sąd Rejonowy brana pod uwagę. Pozwany uiszczał opłaty za zajmowane przez powódkę mieszkanie, jednak należności tych następnie od niej dochodził, toczą się postępowania egzekucyjne.

Sąd Rejonowy uzasadniając kwestię darowizn nieruchomości dokonanych przez powódkę dziecku stron dostrzegł, że wszystkie czynności odbywały się z udziałem i za aprobatą pozwanego, w czasie gdy toczyła się niniejsza sprawa. Przekonanie Sądu Rejonowego o korzyści jaką z tych czynności uzyskał pozwany wynika bezpośrednio z analizy akt sprawy o podział majątku wspólnego stron. Znamienne jest, że pozwany dokonał nabycia mieszkania (kwatery) od

WAM w sytuacji, gdy również powódce przysługiwało uprawnienie do nabycia tego prawa. Wyłącznie pozwany stał się jedynym właścicielem „kwatery”. Zarzut wyzbycia się przez powódkę majątku, w kontekście postępowania pozwanego jest zatem całkowicie chybiony.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację, jako pozbawioną uzasadnionych zarzutów.